

V Bruselu dne **XXX**
[...](2019) **XXX** draft

SDĚLENÍ KOMISE

**Sdělení o ochraně důvěrných informací pro soukromoprávní prosazování právních
předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže vnitrostátními soudy**

SDĚLENÍ KOMISE

Sdělení o ochraně důvěrných informací pro soukromoprávní prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže vnitrostátními soudy

I. Oblast působnosti a účel tohoto sdělení

1. Přístup k důkazům je důležitým prvkem při prosazování práv, která pro jednotlivce vyplývají z článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) v občanskoprávním řízení před vnitrostátními soudy. Zpřístupňováním důkazů hrají vnitrostátní soudy zásadní úlohu při napravování informačních asymetrií mezi žalobci a žalovanými.
2. Soukromoprávní prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže může mít různé podoby, například:
 - i) určovací žaloby, které lze chápat jako žaloby, jejichž prostřednictvím žalobci žádají soud, aby prohlásil, že žalovaná strana porušila právo EU v oblasti hospodářské soutěže a že žalobci byli tímto protiprávním jednáním poškozeni. V těchto případech rozhodují o vyčíslení způsobené škody vnitrostátní soudy v samostatných následných řízeních;
 - ii) žaloby na zdržení se jednání, které lze chápat jako žaloby k zastavení chování, které je v rozporu s pravidly hospodářské soutěže EU, nebo
 - iii) žaloby o náhradu škody, které lze chápat jako žaloby, kterými se žalobci domáhají náhrady škody způsobené porušením právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže podnikem nebo sdružením podniků. Žaloby o náhradu škody by mohly být následné nebo samostatné žaloby. Následné žaloby jsou občanskoprávní žaloby podané poté, co Evropská komise (dále jen „Komise“) nebo vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž shledaly, že došlo k protiprávnímu jednání. Samostatné žaloby jsou občanskoprávní žaloby, které nevyplývají z předchozího zjištění porušení právních předpisů o hospodářské soutěži orgánem pro hospodářskou soutěž. V takovém případě soud nejprve posoudí, zda došlo k porušení právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže, předtím než vyhodnotí, zda žalobce utrpěl škodu, a vyčíslí takovou škodu a nařídí její náhradu.
3. U žalob pro soukromoprávní prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže je pravděpodobné, že vnitrostátní soudy obdrží žádosti o zpřístupnění důkazů obsahujících důvěrné informace. To se týká zejména žalob o náhradu škody.
4. U žalob o náhradu škody by vnitrostátní soudy měly mít možnost na žádost některé ze stran nařídít zpřístupnění jednotlivých důkazů nebo jejich kategorií, a to s náležitým ohledem na nezbytnost a přiměřenost opatření k zpřístupnění.¹ Vnitrostátní soudy by za tímto účelem měly mít k dispozici řadu opatření k ochraně důvěrných informací způsobem, který stranám nebrání v účinném přístupu ke spravedlnosti nebo

¹

Ustanovení čl. 5 odst. 1, 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži, Úř. věst. L 349, 5.12.2014, s. 1. (dále jen „směrnice o náhradě škody“).

k uplatnění práva na odškodnění v plné výši. Vnitrostátní soudy by zároveň měly vzít v úvahu záruky nezbytné pro ochranu důkazů, které obsahují důvěrné informace.²

5. Cílem tohoto sdělení je pomoci vnitrostátním soudům při vyřizování žádostí o zpřístupnění důvěrných informací v řízeních pro soukromoprávní prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže, a zejména v případech žalob o náhradu škody.³ Sdělení se konkrétně snaží pomoci vnitrostátním soudům při výběru účinných ochranných opatření s ohledem na zvláštní okolnosti případu, druh a stupeň citlivosti důvěrných informací a další relevantní úvahy uvedené v oddíle III níže. Tato opatření mohou být použita v rozsahu, v jakém jsou k dispozici v rámci vnitrostátních procesních pravidel, včetně práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu, jak je uznávají právní předpisy EU a vnitrostátní právní předpisy, a v souladu s nimi.
6. Toto sdělení, jakožto referenční dokument poskytující inspiraci a vodítko, není pro vnitrostátní soudy závazné a nemění stávající pravidla podle právních předpisů EU ani právních předpisů členských států. Toto sdělení nemění procesní pravidla, která se vztahují na občanskoprávní řízení v jednotlivých členských státech, ani v nich změny nezpůsobuje. Proto neexistuje povinnost, aby se vnitrostátní soud tímto sdělením řídil. Ani judikatura soudů EU není tímto sdělením dotčena.
7. Nic v tomto sdělení by navíc nemělo být vykládáno tak, že umožňuje zpřístupnění důkazů chráněných na základě profesní povinnosti mlčenlivosti, tj. zásady důvěrnosti sdělení mezi právním zástupcem a jeho klientem.⁴ Toto sdělení se nevztahuje na pravidla a postupy pro přístup veřejnosti k dokumentům v držení evropských orgánů podle nařízení (ES) č. 1049/20015 a na zpracování osobních údajů podle nařízení (EU) 2018/1725 a nařízení (EU) 2016/6796 a tato pravidla a postupy nejsou sdělením dotčeny.

² Viz 18. bod odůvodnění a čl. 5 odst. 4 směrnice o náhradě škody.

³ Ustanovení čl. 2 bodu 1) směrnice o náhradě škody definuje „porušení právních předpisů o hospodářské soutěži“ jako porušení článku 101 nebo 102 SFEU nebo vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži. Ustanovení čl. 2 bodu 3) směrnice definuje „vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži“ jako ustanovení vnitrostátního práva převážně sledující stejný cíl jako články 101 a 102 SFEU, která jsou použita ve stejné věci a souběžně s právem Unie o hospodářské soutěži podle čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 a s výjimkou ustanovení vnitrostátního práva, jimiž se stanoví trestní sankce pro fyzické osoby, kromě případů, kdy jsou tyto trestní sankce prostředkem prosazování pravidel hospodářské soutěže platných pro podniky.

⁴ Ustanovení čl. 5 odst. 6 směrnice o náhradě škody; viz také rozsudek ve věci 155/79, AM & S Europe v. Komise, EU:C:1982:157, a ve věci C-550/07 P, Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals v. Komise, EU:C:2010:512.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43. „Účelem tohoto nařízení je v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům [...]“ (4. bod odůvodnění). Nařízení o přístupu k dokumentům se týká transparentnosti a je určeno pro zveřejňování informací širší veřejnosti. Vzhledem k tomu, že Tribunál nedávno objasnil, že „[...] cílem nařízení č. 1049/2001 je poskytnout široké veřejnosti právo na přístup k dokumentům orgánů, a nikoliv stanovit pravidla určená k ochraně zvláštního zájmu, který může mít určitá osoba na přístupu k některému z dokumentů“ (viz věc T-623/13 Unión de Almacenasistas de Hierros de España v. Komise, ECLI:EU:T:2015:268, bod 86). Toto nařízení proto neslouží pro konkrétní potřeby žalobců o náhradu škody způsobené porušeními právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže. Namísto toho mohou tito žalobci plně využít vnitrostátní pravidla, kterými se provádějí články 5 a 6 směrnice o náhradě škody.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále též jen „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“), Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

8. Toto sdělení rovněž navazuje na některé aspekty zpracované v oznámení o spolupráci mezi Komisí a vnitrostátními soudy.⁷ Toto sdělení zohledňuje rovněž relevantní aspekty směrnice o obchodním tajemství⁸ a je s nimi plně v souladu.

II. Zpřístupnění důkazů obsahujících důvěrné informace před vnitrostátními soudy

A. Relevantní úvahy pro zpřístupnění důkazů

9. V souvislosti se soukromoprávním prosazováním právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže závisí schopnost stran účinně uplatňovat svá práva často na možnosti přístupu k důkazům nezbytným pro odůvodnění jejich nároku nebo obhajoby.
10. U žalobců bude takový přístup k důkazům nezbytný mimo jiné k prokázání protiprávního jednání v rámci samostatné žaloby, k prokázání toho, zda existuje příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním a údajnou újmou, a pokud ano, k prokázání výše uvedené újmy. Tyto důkazy však nemusí vždy být v držení strany, která nese důkazní břemeno, nebo jí nemusí být běžně dostupné.
11. V souvislosti s následnými žalobami o náhradu škody mohou být například žalobci nuceni požádat o přístup k důkazům za účelem prokázání existence nebo rozsahu utrpěné újmy, neboť nezbytný důkaz je často v držení žalovaného. Pokud například žalovaný navíc argumentuje tím, že žalobce přenesl navýšení ceny způsobené protiprávním jednáním na své odběratele (tzv. „obrana založená na přenesení navýšení cen“), může žalovaný požadovat přístup k důkazům, které jsou ve vlastnictví žalobce nebo třetích stran.⁹
12. Ve většině případů bude mít požadované důkazy v držení jedna ze stran. V některých případech budou hledané důkazy (např. pro zjištění protiprávního jednání nebo vymezení časového rozsahu protiprávního jednání) v dokumentech předložených žalovanému orgánem pro hospodářskou soutěž, nebo v dokumentech, které od tohoto orgánu žalovaný získal prostřednictvím přístupu do spisu tohoto orgánu (např. již existující dokumenty, odpovědi na žádosti o informace atd.). V jiných případech by žalovaný nebo žalobce mohl mít v držení další důkazy, které jsou významné pro nárok na náhradu škody (např. vyčíslení škody, stanovení příčinné souvislosti, odhad možného přenesení navýšení ceny žalovanými atd.), jež nebyly zahrnuty do spisu orgánu pro hospodářskou soutěž. To platí zejména pro informace týkající se cen pro konkrétní zákazníky, ziskových rozpětí, příjmů nebo jiných údajů, jako je cenová politika odběratelů atd.
13. Je třeba usilovat o zpřístupnění důkazů stranami občanskoprávního řízení nebo třetími stranami, pokud jsou držiteli informací, tj. pokud mají důkazy pod svou kontrolou. Pojem kontroly neznamena, že doklady musí být ve fyzickém držení držitele

⁷ Oznámení Komise o spolupráci mezi Komisí a soudy členských států EU při používání článků 81 a 82 Smlouvy o ES, Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 54, ve znění sdělení Komise – Změny v oznámení Komise o spolupráci mezi Komisí a soudy členských států EU při používání článků 81 a 82 Smlouvy o ES, Úř. věst. C 256, 5.8.2015, s. 5. (dále též jen „oznámení o spolupráci s vnitrostátními soudy“).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním, Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1.

⁹ Sdělení Komise o určení výše škody v žalobách o náhradu škody způsobené porušením antimonopolních předpisů, Úř. věst. C 167, 13.6.2013, s. 19, a praktické pokyny, určení výše škody v žalobách o náhradu škody při porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (11. 6. 2013). Viz také pokyny ohledně způsobu, jakým mají vnitrostátní soudy stanovit odhadem podíl kartelových navýšení cen, který byl přenesen na nepřímé odběratele a konečné spotřebitele (*Pozn.: dosud nezveřejněné*).

informací. Pokud by se například důkazy nacházely na pevném disku dceřiné společnosti žalovaného, byly by takové důkazy považovány za důkazy pod kontrolou žalovaného.¹⁰

14. Vnitrostátní soudy mohou na žádost jedné ze stran rozhodnout, že druhé straně nebo třetí straně nařídí zpřístupnění důkazů. Jako zbytkové opatření, pokud strany občanskoprávního řízení nebo jakákoli jiná třetí strana nemohou z rozumných důvodů předložit určené důkazy a pokud se žádost týká dokumentu ve spisu Komise nebo příslušného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, může vnitrostátní soud adresovat příkaz jim.¹¹ Mohlo by tomu tak být v případě, kdy dotčená strana nemůže najít konkrétní dokument (např. spis je poškozený, došlo k požáru v prostorách a staré fyzické spisy byly zničeny).
15. Směrnice o náhradě škody zejména zavazuje členské státy, aby stanovily právo žalobců a žalovaných na zpřístupnění důkazů týkajících se jejich nároku nebo obhajoby za těchto podmínek:¹²
16. Vnitrostátní soudy zaprvé určí, zda je nárok na náhradu škody věrohodný a zda se žádost o zpřístupnění týká relevantních důkazů a je přiměřená.¹³ Směrnice o náhradě škody stanoví, že při posuzování přiměřenosti by měl být zvážěn rozsah a náklady zpřístupnění, zejména pro případné dotčené třetí strany, včetně předcházení nespécifickému vyhledávání informací, které nejsou pro strany řízení pravděpodobně relevantní. Velmi široké nebo všeobecné žádosti o zpřístupnění tyto požadavky pravděpodobně nesplní.¹⁴
17. Žádosti o zpřístupnění za druhé určí jednotlivé důkazy nebo relevantní kategorie důkazů „co nejpřesněji a co nejúžeji“ na základě přiměřeně dostupných skutečností.¹⁵ Kategorie důkazů mohou být vymezeny například jejich společnými charakteristikami, jako jsou povaha, předmět nebo obsah dokumentů, o jejichž zpřístupnění je žádáno, doba, v níž byly vydány, či jinými kritérii. Žádost o kategorie důkazů by například mohla odkazovat na údaje o prodeji výrobku Y, které si od roku 2000 do roku 2005 vyměnily společnosti A a B.
18. Za třetí, pokud jde o zpřístupnění informací obsažených ve spisu Komise nebo vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, směrnice o náhradě škody stanoví, že při posuzování přiměřenosti rozhodnutí o zpřístupnění informací musí vnitrostátní soud mimo jiné posoudit, zda „byla žádost formulována konkrétně s ohledem na povahu, předmět nebo obsah dokumentů předložených orgánu pro hospodářskou soutěž nebo obsažených ve spisu vedeném u tohoto orgánu, a nikoli jako nekonkrétní

¹⁰ Pokud jde o pojem „podnik“ v soukromoprávním prosazování, viz věc C-724/17 Vantaan kaupunki v. Skanska Industrial Solutions Oy a další, EU:C:2019:204, bod 47.

¹¹ Viz čl. 4 odst. 3 SEU o zásadě loajální spolupráce mezi Unií a členskými státy a čl. 15 odst. 1 nařízení č. 1/2003, pokud jde o žádosti o informace určené Komisi a rovněž věc C-2/88, Zwartveld, EU:C:1990:315, bod 22. Viz rovněž čl. 6 odst. 10 směrnice o náhradě škody, který stanoví, že zpřístupnění od orgánu pro hospodářskou soutěž je pouze nejzazším opatřením („Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy mohly po orgánu pro hospodářskou soutěž požadovat zpřístupnění důkazů obsažených ve spisu u něj vedeném, pouze pokud některá strana nebo třetí strana nemůže z rozumných důvodů předložit požadované důkazy.“).

¹² Viz 15. bod odůvodnění a čl. 5 odst. 1 směrnice o náhradě škody.

¹³ Viz čl. 5 odst. 1 a 3 směrnice o náhradě škody; viz rovněž připomínky Komise k Vrchnímu soudu Spojeného království ze dne 27. ledna 2017 podle čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003, ve věci EURIBOR, bod 24, k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/competition/court/antitrust_amicus_curiae.html.

¹⁴ Viz 23. bod odůvodnění směrnice o náhradě škody, který se týká zásady proporcionality a zabránění nespécifickému nebo příliš široce zaměřenému shromažďování informací (tzv. „lovení údajů“), které jsou pro strany daného řízení s největší pravděpodobností irelevantní.

¹⁵ Viz 16. bod odůvodnění a čl. 5 odst. 2 směrnice o náhradě škody.

žádost týkající se dokumentů předložených tomuto orgánu“.¹⁶ Pokud však jde o tyto typy dokumentů, je třeba připomenout, že směrnice o náhradě škody stanoví, že prohlášení v rámci programu shovívavosti a návrhy na narovnání nemohou být nikdy zpřístupněny (tzv. „dokumenty na černé listině“).¹⁷ Pokud navíc Komise nebo vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž své řízení dosud neukončily, vnitrostátní soud nemůže nařídit zpřístupnění informací, které vypracovala fyzická nebo právnická osoba výslovně pro řízení orgánu pro hospodářskou soutěž, informace, které vyhotovily a stranám zaslaly příslušné orgány pro hospodářskou soutěž během řízení před nimi vedených, a návrhy na narovnání, které byly staženy (tzv. „dokumenty na šedé listině“).¹⁸

B. Zpřístupnění důvěrných informací

19. V řízeních pro soukromoprávní prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže zajistí vnitrostátní soudy účinný výkon práv žalobců a žalovaných tím, že poskytnou přístup k informacím relevantním pro doložení příslušných nároků (jsou-li splněny podmínky pro jejich zpřístupnění) a zároveň chrání zájmy strany nebo třetí strany, jejíž důvěrné informace jsou předmětem zpřístupnění.
20. V souvislosti s vnitrostátními řízeními není navíc skutečnost, že informace jsou důvěrné povahy, absolutní překážkou pro jejich zpřístupnění.¹⁹ Totéž platí i pro zpřístupnění obchodních tajemství v rámci směrnice o obchodním tajemství.²⁰
21. Při zpřístupňování důvěrných informací by však tyto informace měly být v nejvyšší možné míře chráněny. Ochrana obchodního tajemství a jiných důvěrných informací je ostatně obecnou zásadou práva EU.²¹
22. Pokud jde o soukromoprávní prosazování, stanoví směrnice o obchodním tajemství pojem obchodního tajemství EU. Ustanovení čl. 2 bodu 1) směrnice o obchodním tajemství definuje obchodní tajemství jako informace, které splňují všechny tyto požadavky:
 - i) jsou tajné v tom smyslu, že nejsou jako celek nebo v přesném uspořádání a souhrnu jejich částí obecně známy nebo běžně dostupné osobám v kruzích, které se dotčeným druhem informací běžně zabývají;
 - ii) tím, že jsou tajné, mají komerční hodnotu, a
 - iii) osoba, která jimi oprávněně disponuje, podnikla za daných okolností odpovídající kroky, aby je udržela v tajnosti.

¹⁶ Ustanovení čl. 6 odst. 4 písm. a) směrnice o náhradě škody.

¹⁷ Ustanovení čl. 6 odst. 6 směrnice o náhradě škody.

¹⁸ Ustanovení čl. 6 odst. 5 směrnice o náhradě škody.

¹⁹ Věc T-353/94, *Postbank*, EU:T:1996:119, body 66 a 89; viz též pro inspiraci oznámení o spolupráci s vnitrostátními soudy uvedené výše, bod 24, a oznámení Komise o pravidlech pro přístup do spisu Komise v případech podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES, článků 53, 54 a 57 Dohody o EHP a nařízení Rady (ES) č. 139/2004, *Úř. věst.* C 325, 22.12.2005, s. 7, ve znění pozdějších předpisů, *Úř. věst.* C 144, 23.4.2016, s. 29 („oznámení Komise o přístupu do spisu“), bod 24.

²⁰ Viz články 3 a 9 směrnice o obchodním tajemství.

²¹ Viz článek 339 SFEU. Viz také věc C-53/85, *Akzo Chemie v. Komise*, EU:C:1986:256, bod 28, věc C-36/92 P, *SEP v. Komise*, EU:C:1994:205, bod 37 a věc C-15/16, *Baumeister*, EU:C:2018:464, bod 53. Ochrana důvěrných informací je rovněž důsledkem práva každého na respektování jeho soukromého a rodinného života stanoveného v článku 7 Listiny základních práv Evropské unie, *Úř. věst.* C 326, 26.10.2012, s. 391 (viz věc C-450/06 *Varec SA v. Belgický stát*, EU:C:2008:91, body 46–54).

23. Obchodní tajemství, jak jsou definována výše, musí být z definice považována za důvěrné informace. Za důvěrné by však mohly být považovány i jiné druhy informací.
24. Co může představovat důvěrné informace, by mohlo být posuzováno případ od případu. Strany správního řízení mohly například uplatnit nároky na zachování důvěrnosti vůči druhým stranám správního řízení, nemohou však uplatnit stejné nároky vůči stranám, které žádají o zpřístupnění informací v občanskoprávním řízení před vnitrostátním soudem. To platí i pro třetí strany, od kterých mohla Komise získat informace během správního řízení.
25. Vnitrostátní soudy by navíc měly zvážit vnitrostátní pravidla nebo příslušnou vnitrostátní judikaturu vymezující důvěrné informace. Toto sdělení proto neuvádí pro účely soukromoprávního prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže vnitrostátními soudy definici důvěrných informací. Lze však čerpat inspiraci z judikatury soudů EU,²² která považuje za důvěrné informace důkazy, které splňují tyto kumulativní podmínky:
- i) jsou známy pouze omezenému počtu osob²³ a
 - ii) jejich zpřístupnění může způsobit vážnou újmu osobě, která je poskytla, nebo třetím stranám; jde obvykle o případ, kdy mají informace obchodní, finanční nebo strategickou hodnotu. V tomto smyslu může důvěrný charakter informací záviset na osobách, jimž bude tato informace zpřístupněna (např. zda se jedná o konkurenta, zákazníka nebo dodavatele).²⁴ K posouzení potenciálu způsobit újmu je rovněž důležité zvážit, jak aktuální dané informace jsou. Citlivé informace týkající se probíhajícího nebo budoucího obchodního vztahu, interních obchodních plánů a další informace orientované na budoucnost by mohly být často kvalifikovány jako důvěrné (alespoň částečně). I taková informace však může ztratit svou důvěrnou povahu, když „pozbyla svůj obchodní význam z důvodu uplynutí času“,²⁵ a
 - iii) zájmy, jež by mohly být poškozeny zpřístupněním informace, jsou objektivně hodné ochrany. V tomto ohledu není zájem určité strany chránit sebe nebo svou pověst před uložením náhrady škody, které bylo vyneseno vnitrostátním soudem v důsledku její účasti na porušení právních předpisů o hospodářské soutěži, zájmem zasluhujícím ochranu.²⁶

²² Věc T-198/03, Bank Austria v. Komise, EU:T:2006:136, bod 71, věc T-474/04, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse v. Komise, EU:T:2007:306, bod 65, věc T-88/09, Idromacchine v. Komise, EU:T:2011:641, bod 45, věc T-345/12, Akzo Nobel a další v. Komise, EU:T:2015:50, bod 65, a věc C-162/15 P Evonik Degussa v. Komise, ECLI:EU:C:2017:205, bod 107.

²³ Informace však může pozbyť své důvěrné povahy, jakmile se stane „dostupn[ou] odborným kruhům nebo [vyvoditelnou] z veřejně dostupných informací“; viz například rozsudek ve spojených věcech T-134/94 atd., NMH Stahlwerke v. Komise, EU:T:1996:85, bod 40, rozsudek ve věci T-89/96, British Steel v. Komise, EU:T:1997:77, bod 29, rozsudek ve věci T-271/03, Deutsche Telekom v. Komise, EU:T:2006:163, body 64 a 65, a rozsudek ve věci T-336/07 Telefónica v. Komise, EU:T:2008:299, body 39, 63 a 64; viz také oznámení Komise o přístupu do spisu, bod 23.

²⁴ To je důležité i v souvislosti s ochranou třetích stran před rizikem odvetných opatření ze strany konkurenta nebo obchodního partnera, který na ně může vyvíjet významný obchodní nebo ekonomický tlak. Viz například věc C-310/93, BPB Industries a British Gypsum v. Komise, EU:C:1995:101, body 26 a 27.

²⁵ Informace, která byla důvěrná, ale pochází z doby před pěti či více lety, musí být považována za historickou, pokud výjimečně žadatel neprokáže, že stále představuje podstatný prvek jeho obchodního postavení nebo obchodního postavení třetí strany; v této souvislosti viz věc C-162/15 P, Evonik Degussa v. Komise, EU:C:2017:205, bod 64 a věc C-15/16, Baumeister, EU:C:2018:464, bod 54. viz také oznámení Komise o přístupu do spisu, bod 23.

²⁶ Viz výše uvedené věci Bank Austria, bod 78, a Evonik Degussa, body 107 až 110 a 117. Viz také rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Gillberg v. Švédsko [GC], č. 41723/06, bod 67, podle kterého „článek 8 nelze využít za účelem stížnosti na ztrátu pověsti, která je předvídatelným důsledkem vlastního jednání, jako je například spáchání trestného činu.“

C. Spolupráce mezi Komisí a vnitrostátními soudy v souvislosti se zpřístupňováním důkazů

26. V občanskoprávním řízení, jehož předmětem je použití článků 101 a 102 SFEU, se může vnitrostátní soud rozhodnout požádat Komisi, aby poskytla stanovisko k otázkám týkajícím se uplatňování práva EU v oblasti hospodářské soutěže nebo aby předala všechny právní, ekonomické či procesní informace, které má k dispozici, v souladu se zásadou loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii.²⁷ Vnitrostátní soud může například požádat o dokumenty ze spisu Komise, pokud je nemůže rozumně poskytnout žádná jiná (třetí) strana.²⁸ V tomto ohledu je důležité připomenout, že jak bylo uvedeno výše, Komise nepředá dokumenty uvedené na černé listině nebo – v případě, že její řízení nejsou uzavřena – dokumenty uvedené na šedé listině (viz bod 18).²⁹
27. Pomoc Komise vnitrostátním soudům nesmí navíc narušit záruky, které mají fyzické a právnické osoby v souladu se zásadou povinnosti mlčenlivosti podle článku 339 SFEU a článku 28 nařízení (ES) č. 1/2003.³⁰
28. Pokud se Komise domnívá, že informace požadované vnitrostátním soudem obsahují důvěrné informace, dotáže se vnitrostátního soudu před předáním dotyčných informací, zda může zaručit ochranu důvěrných informací, a zváží opatření, která vnitrostátní soud za tímto účelem zavedl. Vnitrostátní soud by měl osobě, jejíž důvěrné informace mají být zpřístupněny, poskytnout nezbytné záruky ohledně ochrany těchto informací.³¹
29. Pokud se Komise domnívá, že práva fyzických a právnických osob na ochranu důvěrnosti mohou být vnitrostátním soudem náležitě chráněna, předá vnitrostátnímu soudu požadované informace. Ten pak může zpřístupnit informace ve vnitrostátním řízení s uplatněním opatření na ochranu důvěrnosti informací sdělených Komisi a s přihlédnutím k případným připomínkám předloženým v této věci Komisi.

III. Opatření na ochranu důvěrných informací

A. Úvod

30. Účelem tohoto sdělení jako zdroje inspirace a nezávazných pokynů je pomoci vnitrostátním soudům posoudit v konkrétní žádosti o zpřístupnění, jaká opatření je třeba zavést před zpřístupněním důvěrných informací.
31. Směrnice o náhradě škody například odkazuje na několik opatření, jako je možnost odstranit citlivé pasáže v dokumentech, vést neveřejná jednání, omezit okruh osob, které mohou důkazy vidět, a pověřit odborníky, aby vypracovali shrnutí informací

²⁷ Ustanovení čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, oznámení o spolupráci s vnitrostátními soudy, body 21, 27 a 29, Postbank, bod 65; viz také Zwartveld, body 21–22.

²⁸ Viz čl. 6 odst. 10 směrnice o náhradě škody.

²⁹ Viz čl. 16a odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES ve znění pozdějších předpisů, Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 18. Viz rovněž bod 26 oznámení o spolupráci s vnitrostátními soudy, pokud jde o odmítnutí předání informací z prvořadých důvodů souvisejících s potřebou chránit zájmy Evropské unie nebo vyhnout se jakémukoli narušení svého fungování a nezávislosti.

³⁰ Postbank, bod 90.

³¹ Oznámení o spolupráci s vnitrostátními soudy, bod 25. Viz rovněž bod 12 stanoviska Komise ze dne 22. prosince 2014 na základě žádosti podle čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy, Ministerstvo zdravotnictví a další v. Servier Laboratories Limited a další, C(2014) 10264 final, k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/competition/court/confidentiality_rings_final_opinion_en.pdf.

v souhrnné či jinak nedůvěrné podobě.³² Volba opatření použitého při nařizování zpřístupnění na ochranu důvěrných informací přirozeně závisí na konkrétních vnitrostátních procesních pravidlech, včetně toho, do jaké míry jsou některá opatření vůbec dostupná.

32. Volba jednoho nebo více účinných opatření na ochranu důvěrnosti v průběhu řízení o zpřístupnění informací bude představovat posuzování případ od případu, které může záviset na několika faktorech, mimo jiné:

- i) povaha a stupeň citlivosti informací podléhajících zpřístupnění (např. jména zákazníků, ceny, struktura nákladů, zisková rozpětí atd.) a zda pro účely výkonu práv strany požadující zpřístupnění informací může být přístup k těmto informacím poskytnut v souhrnné nebo anonymizované podobě, či nikoli;
- ii) rozsah požadovaného zpřístupnění (tj. objem nebo počet dokumentů, které mají být zpřístupněny);
- iii) počet stran, kterých se soudní spor a zpřístupnění týkají. Některá opatření na ochranu důvěrnosti by mohla být účinnější než jiná v závislosti na tom, zda existuje více než jedna žádající a/nebo zpřístupňující strana;
- iv) vztah mezi stranami (například zda je strana, která informace zpřístupňuje, přímým konkurentem strany, která žádá o jejich zpřístupnění,³³ zda mají strany probíhající dodavatelský vztah atd.);
- v) zda jsou vlastníci informací podléhajících zpřístupnění zapojení do soudního sporu u vnitrostátního soudu třetími stranami.³⁴ Je třeba vzít v úvahu rovněž práva třetích stran v občanskoprávním řízení na ochranu jejich důvěrných informací.³⁵ Strana, která informace zpřístupňuje, může mít k dispozici dokumenty třetí strany, jejichž obsah může být vůči žádající straně nebo jiným stranám řízení důvěrný.³⁶
- vi) okruh jednotlivců, kterým je umožněn přístup k informacím (tj. zda by zpřístupnění mělo být poskytováno pouze externím právním zástupcům nebo zda by přístup k informacím měla též žádající strana (zástupci společnosti));
- vii) riziko neúmyslného zpřístupnění;

³² Viz 18. bod odůvodnění směrnice o náhradě škody.

³³ Pokud jsou například strany přímými konkurenty, musí zvolené opatření zajistit, že způsob zpřístupnění informací neumožní stranám uzavřít tajnou dohodu nebo neposkytne konkurenční výhodu straně, která o zpřístupnění žádá.

³⁴ Strana, která informace zpřístupňuje, nemusí být nutně vlastníkem informací. Strana mohla mít přístup k informacím od třetích stran například během správního řízení před Komisí nebo před vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž. To, že měla přístup k informacím, nečiní z této strany vlastníka informací.

³⁵ Viz zejména čl. 5 odst. 7 směrnice o náhradě škody („Členské státy zajistí, aby ti, od nichž je zpřístupnění informací požadováno, dostali možnost být vyslechnuti dříve, než vnitrostátní soud nařídí zpřístupnění důkazů [...]“).

³⁶ V souvislosti s nedůvěrnými verzemi dokumentů týkajících se procesu shromažďování údajů, které byly speciálně připraveny pro přístup ke spisu, viz například stanovisko Komise ze dne 29. října 2015 k použití čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, *Sainsbury's Supermarkets Ltd v. Mastercard Incorporated* a ostatní, (C(2015) 7682 final), bod 23, kde Komise uvedla, že v této fázi nebylo nutné zaujmout stanovisko, zda jsou tyto informace důvěrné vůči jiným stranám, ale třetí strany, které informace poskytly, mohou vznést námitku proti sdílení informací s žalobcem. Stanovisko dospělo k závěru, že „[...] skutečnost, že společnost Mastercard může být spokojena s konkrétními provedenými opatřeními, jako je důvěrný okruh, nemusí nutně uspokojit třetí strany, které poskytly informace.“ Stanovisko je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/competition/court/sainsbury_opinion_en.pdf.

- viii) schopnost soudu chránit důvěrné informace po celé občanskoprávní řízení, jakož i po uzavření řízení: vnitrostátní soudy mohou dospět k závěru, že pro účinnou ochranu důvěrných informací nebude dostačující jedno opatření a že v průběhu celého řízení bude možná nutné přijmout další opatření, a
 - ix) jakákoli další omezení nebo administrativní zátěž spojené se zpřístupněním, jako jsou zvýšené náklady nebo další administrativní kroky pro vnitrostátní soudní systém, náklady stran, které zpřístupňují informace, možná zpoždění řízení atd.
33. Volba neúčinnějších opatření může konečně záviset na existenci sankcí za nedodržení nebo odmítnutí dodržet opatření nařízená soudy pro ochranu důvěrných informací a na schopnosti je ukládat a vymáhat. Vnitrostátní soudy by měly být schopny ukládat dostatečně odrazující sankce za nesplnění povinnosti chránit důvěrné informace, zejména s cílem zabránit tomu, aby strany používaly důvěrné dokumenty mimo řízení, v němž byly zpřístupněny.³⁷ Podle článku 8 směrnice o náhradě škody musí být vnitrostátní soudy schopny účinně ukládat sankce stranám, třetím stranám a jejich právním poradcům.³⁸
34. Přesná povaha a rozsah sankcí budou záviset na vnitrostátních pravidlech. Podle směrnice o náhradě škody se ukládají sankce za nedodržení rozhodnutí o zpřístupnění informací, za zničení příslušných důkazů, nesplnění nebo odmítnutí splnit povinnosti uložené vnitrostátním soudním rozhodnutím na ochranu důvěrných informací a porušení omezení použití stanovených důkazů musí zahrnovat možnost vyvodit nepříznivé závěry, jako je možnost považovat určitou relevantní skutečnost za prokázanou, nebo úplné či částečné zamítnutí žalobních tvrzení nebo tvrzení protistrany nebo možnost nařídit náhradu nákladů řízení.³⁹ Externí právní poradci nebo odborníci mohou rovněž podléhat disciplinárním sankcím ze strany svých profesních sdružení (např. pozastavení činnosti, pokuty atd.).
35. Závěrem lze říci, že volba opatření k zpřístupnění může vyžadovat komplexní hodnocení několika faktorů. S cílem pomoci vnitrostátním soudům v tomto hodnocení a rovněž na základě zkušeností Komise ve správních a soudních řízeních poskytuje toto sdělení přehled nejběžnějších opatření, která mohou být – jsou-li dostupná v rámci procesních pravidel členských států – použita na ochranu důvěrných informací, a příslušné úvahy, pokud jde o jejich účinnost.

B. Důvěrné okruhy

36. Důvěrný okruh je opatření k zpřístupnění informací, kterým jsou určeny kategorie informací, včetně důvěrných informací, stranou, která informace zpřístupňuje, zpřístupňovány pouze vymezeným kategoriím jednotlivců.⁴⁰

³⁷ Viz např. článek 16 směrnice o obchodním tajemství, který stanoví možnost uložit sankce jakékoli osobě, která v průběhu soudního řízení nedodrží nebo odmítne dodržet opatření nařízená k zachování důvěrnosti obchodního tajemství.

³⁸ Viz článek 8 směrnice o náhradě škody. Viz také 33. bod odůvodnění směrnice o náhradě škody. Využití sankcí je podstatné vzhledem k tomu, že ve většině případů by vnitrostátní soudy nemusely být schopny vykonávat dohled v reálném čase nad tím, zda strany dodržují pravidla rozhodnutí o zpřístupnění informací, zejména v případě důvěrného okruhu.

³⁹ Ustanovení čl. 8 odst. 2 směrnice o náhradě škody.

⁴⁰ Toto opatření k zpřístupnění se v některých jurisdikcích rovněž označuje jako „kluby důvěrnosti“. Tento druh opatření lze použít rovněž ve správním řízení. Postupy Komise viz body 96 a 97 oznámení Komise o osvědčených postupech pro vedení řízení týkajících se článků 101 a 102 SFEU, Úř. věst. C 308, 20.10.2011, s. 6, a bod 9 osvědčených postupů pro zpřístupnění informací v datových místnostech v řízeních podle článků 101 a 102 SFEU a podle nařízení EU o spojování, k dispozici na adrese

B.1 Důvěrné okruhy jako účinný prostředek ochrany důvěrnosti

37. Důvěrné okruhy mohou být pro vnitrostátní soudy za různých okolností účinným opatřením na ochranu důvěrnosti.
38. Zprvce mohou být důvěrné okruhy účinné pro zajištění zpřístupnění kvantitativních údajů nebo velmi citlivých obchodních a/nebo strategických informací, které jsou sice relevantní pro nárok strany, ale lze je obtížně smysluplně shrnout⁴¹ nebo je nelze zpřístupnit bez rizika, že budou nadměrně upraveny,⁴² a tudíž bez ztráty důkazní hodnoty. Zpřístupněním dokumentů v rámci důvěrného okruhu jsou relevantní důvěrné informace účinně zpřístupněny, ale potenciální újma způsobená zpřístupněním je kontrolována nebo minimalizována omezením přístupu k informacím v závislosti na různých okolnostech případu (např. druh a povaha dokumentů, vztah stran, složení okruhu, dokumenty třetích stran atd.). V takových situacích pomáhají důvěrné okruhy k zachování rovnováhy mezi potřebou zpřístupnění informací a povinnostmi chránit důvěrné informace.⁴³
39. Důvěrné okruhy mohou za druhé umožnit procesní úspory a efektivitu, zejména pokud jsou požadované dokumenty objemné a strany jsou schopny se dohodnout na základním seznamu dokumentů, které jsou pro účely nároku považovány za relevantní. Strany, které zpřístupňují informace, nebudou muset vést spory ohledně důvěrnosti konkrétních informací a soud nebude muset tyto informace zkoumat, čímž se sníží nejistota a možná zpoždění způsobená jednáními o důvěrnosti. Strana, která informace zpřístupňuje, nebude muset připravit nedůvěrné verze dokumentů, které budou přístupné v okruhu (pouze v menším rozsahu v případech, kdy jsou důvěrné okruhy použity jako filtrovací opatření);⁴⁴
40. Za třetí, pro vnitrostátní soudy mohou být důvěrné okruhy účinným opatřením z hlediska finančních nákladů na zpřístupnění informací, a to zejména pokud jde o ekonomický dopad, který má uložení určitých opatření k zpřístupnění na zúčastněné strany. To může být zejména případ, kdy strany mají různé ekonomické možnosti a rozdíl ve finančních zdrojích ovlivňuje jejich schopnost plně vykonávat svá práva. Pokud se například strany zapojí do sporů o důvěrnost ohledně toho, zda je zapotřebí další přístup, mohly by se právní náklady pro obě strany podstatně zvýšit. V takové situaci může volba důvěrného okruhu přispět ke snížení nákladů na zpřístupnění informací, zejména v případech, kdy jsou strany schopny se dohodnout na základním seznamu dokumentů, které jsou pro daný nárok považovány za relevantní.

http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/disclosure_information_data_rooms_en.pdf. Pokyny

pro používání důvěrných okruhů v řízeních Komise viz http://ec.europa.eu/competition/antitrust/conf_rings.pdf.

⁴¹ Viz například zpráva OECD ze dne 5. října 2011 o procesní spravedlnosti: otázky transparentnosti v občanskoprávních a správních vymáhacích řízeních, s. 12; viz též Scoping note on Transparency and Procedural Fairness as a long-term theme for 2019–2020 (Poznámka ke stanovení rozsahu pro transparentnost a procesní spravedlnost jako dlouhodobé téma pro období 2019–2020), 6.–8. června 2018, konferenční centrum OECD, s. 4.

⁴² Pokud jde například o údaje shromážděné externími dodavateli od účastníků průzkumu Komise, Komise v bodu 21 svého stanoviska ve věci Sainsbury's v. Mastercard dospěla k závěru, že informace nelze anonymizovat způsobem, který plně respektuje oprávněný zájem poskytovatelů údajů na ochraně jejich důvěrných informací.

⁴³ Viz v této souvislosti zpřístupnění v rámci důvěrného okruhu nařízené Tribunálem ve věci T-296/11, Cementos Portland Valderrivas, SA v. Komise, bod 24: „[...] s cílem uvést do souladu zásadu kontradiktornosti s charakteristikami fáze přípravného vyšetřování ve stadiu, kdy dotýčný podnik nemá právo být informován o základních skutečnostech, o které se Komise opírá, ani právo na přístup ke spisu, byl usnesením ze dne 14. května 2013 přístup k informacím poskytnutým Komisí omezen pouze na advokáty žalobkyně a podmíněn uzavřením dohody o mlčenlivosti z jejich strany.“

⁴⁴ V tomto nastavení může být externímu právnímu poradci žádající strany povoleno přezkoumat všechny požadované informace v rámci důvěrného okruhu s cílem určit vybrané položky informací, u nichž bude požadováno skutečné zpřístupnění žádající straně. Pro tyto dokumenty bude vypracována nedůvěrná verze a sdílena s žádající stranou. V takových případech bude důvěrný okruh použit v kombinaci s odstraněním citlivých pasáží.

41. Za čtvrté, důvěrné okruhy nemusí nutně vyžadovat fyzické předání informací nebo fyzickou přítomnost členů okruhu na určitém místě. Často jsou informace předávány a zpřístupňovány elektronicky. Je-li možné, má elektronické zpřístupnění různé výhody. Elektronické zpřístupnění nepřináší vnitrostátním soudům ani stranám zátěž z hlediska fyzických prostor, které mohou být vyhrazeny výlučně pro toto použití po několik dní, potřeby cestovat do různých míst nebo instalace požadovaných IT nástrojů na těchto různých místech atd.
42. Důvěrné okruhy mohou být také účinným opatřením, jak zabránit rizikům neúmyslných chyb (lidských nebo technických), k nimž může dojít v průběhu odstraňování důvěrných informací z dokumentů.

B.2 Organizování důvěrného okruhu

43. Pokud se vnitrostátní soud domnívá, že důvěrný okruh představuje v daném případě účinné opatření pro zpřístupnění informací, může být nutné, aby rozhodl o řadě prvků, které budou stanoveny v soudním rozhodnutí, a to i v případě, že některé aspekty mohou již být stanoveny na základě obecných soudních pokynů nebo jiných procesních pravidel.⁴⁵ Nejvýznamnější prvky jsou:

a. Identifikace informací přístupných v okruhu

44. Vnitrostátní soud bude muset určit konkrétní důkazy nebo kategorie informací (např. seznam dokumentů), které budou zahrnuty do důvěrného okruhu.
45. V následných řízeních o žalobách o náhradu škody mohou například informace, které mají být zpřístupněny v rámci důvěrného okruhu, zahrnovat důvěrné znění rozhodnutí Komise nebo příslušného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, informace připravené a předložené jim stranou, která informace zpřístupňuje, v průběhu správního řízení a informace získané stranou, která informace zpřístupňuje, v průběhu postupu přístupu ke spisu nebo jiné informace o nároku od stran a třetích stran, které nebyly součástí správního řízení.
46. V tomto ohledu může, jak je uvedeno výše, rozhodování soudu usnadnit, pokud se strany dohodly na seznamu hlavních dokumentů, které se pro účely řízení považují za důležité. Není však vždy možné, aby strany s tímto druhem zpřístupnění souhlasily, neboť jiné zájmy, například zájmy třetích stran, mohou vyžadovat intervenci vnitrostátního soudu. Soud tedy může být nucen stanovit pravidla pro zpřístupnění, i když se strany dohodly na postupu.

b. Složení okruhu

47. Po vyslechnutí stran může soud nařídit, kdo bude členem důvěrného okruhu, jakož i úroveň přístupu členů.⁴⁶
48. Je pravděpodobné, že členy důvěrného okruhu budou ty osoby, které mají právo seznamovat se s dokumenty v rámci důvěrného okruhu. Rozhodnutí o složení okruhu se provádí případ od případu a zásadně závisí na druhu a povaze informací, které jsou předmětem žádosti o zpřístupnění.

⁴⁵ Pro příklad organizace postupu viz prováděcí předpisy k jednacímu řádu Tribunálu, a zejména strany 34–37 týkající se důvěrnosti, Úř. věst. 2015, L 152, s. 1, oprava, Úř. věst. 2016, L 196, s. 56, a změny přijaté dne 13. července 2016, Úř. věst. 2016, L 217, s. 78.

⁴⁶ Rozhodnutí o složení okruhu může rovněž vymezit maximální počet členů na jednu stranu.

49. Členové důvěrného okruhu mohou být osoby počínaje externími poradci stran (např. externí právní poradce nebo jiní poradci) až po interního právního poradce nebo jiné zástupce společností.
50. Jakmile soud rozhodne o složení důvěrného okruhu, může být nutné, aby určil každého jednotlivého člena, a to jmenovitě nebo podle úlohy či funkce a vztahu ke stranám.⁴⁷ Soud může rovněž určit pracovníky soudu, kteří jsou přítomni nebo mají přístup do okruhu společně se stranami nebo kdykoli jindy v případě fyzických důvěrných okruhů.

Externí poradci

51. V závislosti na vztahu mezi požadující a zpřístupňující stranou může být nutné omezit přístup k okruhu pouze na externí poradce. Mezi externí poradce mohou v závislosti na potřebách dané věci patřit nejen právní poradci, ale také jiní poradci nebo odborníci, jako jsou např. účetní, ekonomové, finanční poradci nebo auditoři.
52. Může být nezbytné omezení přístupu na externího právního poradce, protože interní právní poradce může sloužit své společnosti také v řadě dalších funkcí. Interní právní poradce může být často přímo či nepřímo zapojen do strategického rozhodování společnosti. Riziko, že informace zpřístupněné v rámci důvěrného okruhu může později ovlivnit poradenství interního právního poradce pro vedoucí pracovníky společnosti, pokud jde o obchodní rozhodnutí, může být příliš vysoké, než aby mu mělo být povoleno za určitých okolností získat přístup k určitým důvěrným údajům (například pokud strany občanskoprávního řízení jsou skutečnými nebo potenciálními konkurenty a přístup k obchodně citlivým nebo strategickým informacím by jim mohl poskytnout neoprávněnou konkurenční výhodu, pokud jsou strany v dodavatelském vztahu nebo pokud informace, které mají být zpřístupněny, zahrnují dohody, které jsou dosud platné, a obsahují proto aktuální důvěrné informace).
53. Externí právní poradci obecně nejsou zapojeni do rozhodovacích procesů společností, které zastupují, a v řadě právních řádů členských států jsou považováni za způsobilé seznamovat se s obchodním tajemstvím, strategickými plány nebo jinými citlivými údaji. Jelikož však vyhrazení přístupu externímu právnímu poradci může do jisté míry omezit výkon vlastního práva stran na přístup k důkazům, je možné, že soudy budou muset pečlivě zvážit druh dokumentů, jichž se zpřístupnění týká, a omezit přístup na externího právního poradce pouze v případě, že to bude považováno za nezbytné a možné v rámci procesních pravidel EU (viz bod 55 níže, pravidla směrnice o obchodním tajemství) a vnitrostátních procesních pravidel.

Interní právní poradci a/nebo jiní zástupci společnosti

54. Mohou existovat okolnosti, za kterých vnitrostátní soud může považovat za vhodné, aby interní právní poradce a/nebo zástupci společnosti (např. vedoucí pracovníci nebo jiní zaměstnanci⁴⁸) měli přístup k důvěrným okruhům. Může tomu tak být v případě, kdy se dané důvěrné informace (všechny nebo jejich část) považují za méně obchodně citlivé nebo kdy zpřístupnění informací zaměstnancům společnosti nemůže způsobit újmu, například v důsledku vztahu mezi stranami.
55. Přístup interního právního poradce a/nebo jiných zástupců společnosti může být rovněž poskytnut na základě odůvodněné žádosti externích právních zástupců.⁴⁹ Tyto

⁴⁷ Viz stanovisko Komise ve věci Servier, citováno výše.

⁴⁸ Např. osoby zaměstnané žádající stranou prostřednictvím pracovních smluv nebo jiného typu služebního nebo smluvního ujednání.

⁴⁹ Viz pro inspiraci bod 47 oznámení o přístupu ke spisu.

žádosti se podávají v případech, kdy se externí právní poradce domnívá, že případ jeho klienta nelze řádně zajistit bez zpřístupnění informací v některých z dokumentů (nebo jejich částech) klientovi. Je tomu tak například v případech, kdy externí právní poradce není schopen posoudit přesnost nebo relevantnost informací pro nárok strany, nebo v případě, že informace jsou velmi odborné nebo specifické pro výrobek/službu a vyžadují znalost daného odvětví nebo průmyslu, aby bylo možné posoudit relevanci. V soudních sporech týkajících se neoprávněného získání, použití nebo zpřístupnění obchodních tajemství stanoví zejména čl. 9 odst. 2 směrnice o obchodním tajemství, že omezený okruh osob oprávněných k přístupu k důkazům se skládá z nejméně jedné fyzické osoby z každé strany.⁵⁰

56. V právních řádech některých členských států může být navíc možné v konkrétních situacích požádat soud o souhlas se sdílením specifických informací s interním právním poradcem nebo se zástupci společnosti, aniž by těmto osobám bylo povoleno stát se členy okruhu.
57. Přístup interních právních poradců a/nebo zástupců společnosti se posuzuje případ od případu a může záviset na blízkosti osob navržených stranami k podnikání nebo oblasti činnosti, jichž se žádost týká, nebo jiných skutkových okolnostech.
58. V závislosti na konkrétních vnitrostátních předpisech a konkrétních skutečnostech, o které se jedná, proto mohou být důvěrné okruhy složeny pouze z externího právního poradce nebo z kombinace externího právního poradce, jiných externích odborníků (např. ekonomů, účetních, auditorů atd.), interního právního poradce a/nebo zástupců společnosti.

Přístupová práva

59. Pokud se důvěrný okruh skládá z externího právního poradce a interního právního poradce a/nebo zástupců společnosti, mohou mít všechny strany přístup ke všem informacím zpřístupněným v okruhu nebo mohou být udělena různá přístupová práva.
60. Může tomu být tak, že se důvěrné okruhy skládají ze dvou úrovní přístupu: vnitřní okruh sestávající z externího právního poradce, který má právo na přístup k nejcitlivějším informacím, a vnější okruh sestávající z interního právního poradce a/nebo zástupců společnosti, kteří mají právo na přístup ke zbývajícím důvěrným informacím.
61. Na základě odůvodněné žádosti strany, která informace zpřístupňuje, může soud – v závislosti na vnitrostátních postupech – uložit rovněž zvláštní omezení ve vztahu k přístupu některých členů okruhu ke konkrétním dokumentům.
62. V některých případech by k důvěrným okruhům měl rovněž přístup administrativní a/nebo podpůrný personál (včetně např. externího elektronického zpřístupnění informací nebo poskytovatelů podpory vedení soudních sporů za účelem poskytování elektronických technických služeb) pod dohledem jiných osob identifikovaných v okruhu a za stejných povinností zachovávat důvěrnost.

c. Písemné závazky členů okruhu

63. Členové důvěrného okruhu mohou být požádáni, aby soudu předložili písemné závazky týkající se důvěrného zacházení s veškerými informacemi, které jsou zahrnuty v důvěrném okruhu.

⁵⁰

Tento požadavek je omezen na obchodní tajemství a nelze jej extrapolovat na jiné důvěrné informace.

64. Tyto závazky se mohou mimo jiné týkat povinnosti nezpřístupňovat bez výslovného souhlasu soudu důvěrné informace jakékoli jiné osobě než osobám uvedeným soudem jako členové okruhu,⁵¹ povinnosti využít důvěrné informace pouze pro účely občanskoprávního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o zpřístupnění informací, povinnosti zajistit náležitou úschovu informací uvnitř členů okruhu, povinnosti přijmout jakékoli opatření nezbytné za daných okolností, aby se zabránilo neoprávněnému přístupu, povinnosti vrátit nebo zničit veškeré kopie dokumentů obsahujících důvěrné informace, povinnosti netisknout dokumenty, k nimž je přístup v elektronické podobě, nebo je pro určené osoby znepřístupnit z jakéhokoli počítače nebo zařízení po určitém datu atd.
65. Tyto závazky, a zejména povinnost nezpřístupňovat důvěrné informace klientům, mohou mít značný význam v těch jurisdikcích, v nichž jsou externí právní poradci podle etických pravidel advokátní komory nebo jiných pravidel povinni sdílet informace se svými klienty.
66. Kromě toho, pokud se důvěrného okruhu účastní zástupci společnosti, mohou se na ně vztahovat dosti přísné požadavky. Vnitrostátní soud může například považovat za vhodné stanovit, aby dotyčný zaměstnanec již nepracoval v oboru podnikání, jehož se nárok týká.

d. Logistika

67. Důvěrné okruhy vyžadují, aby vnitrostátní soudy rozhodly o různých organizačních, infrastrukturních a logistických opatřeních.⁵² Okruhy mohou zaprvé zahrnovat fyzické nebo elektronické zpřístupnění důvěrných informací. Fyzické zpřístupnění může být organizováno a konáno v soudních prostorách se zaměstnanci soudu, kteří toto zpřístupnění kontrolují, nebo stranami v jejich prostorách bez zapojení soudu. Fyzické zpřístupnění může zahrnovat předání kopií dokumentů na papíře, ale i zpřístupnění důkazů prostřednictvím CD, DVD nebo USB klíče na fyzickém místě v prostorách soudu nebo v prostorách stran.
68. Ke zpřístupnění v důvěrném okruhu může dojít i elektronickými prostředky. V takovém případě jsou údaje nahrány a uloženy po dobu zpřístupnění v elektronickém umístění (např. „cloud“) a přístup k těmto informacím je chráněn hesly.
69. Pokud není zpřístupnění informací do důvěrného okruhu provedeno elektronicky, ale koná se v prostorách soudu, může vyvstat potřeba, aby soud zajistil, aby zařízení pro přístup k informacím byla přiměřená, pokud si osoby, které mají přístup do okruhu, nemohou přinést své vlastní zařízení.
70. Soud může zadruhé určit dobu trvání zpřístupnění.
71. Zatřetí může být soud rovněž nucen rozhodnout o hodinách dostupnosti místností zpřístupnění (např. pouze během pracovní doby), o tom, zda musí být v místnostech zpřístupnění přítomni soudní zaměstnanci, zda lze do těchto místností vnášet poznámky nebo spisy atd.

⁵¹ Jedná se o odklon od obvyklé praxe, kdy je právní zástupce strany oprávněn zpřístupnit svému klientovi informace a spisy účastníků řízení obdržené od ostatních stran v řízení a volně o nich jednat.

⁵² Ochrana důvěrných informací v souvislosti s žádostmi o zpřístupnění může vyžadovat změny v obvyklém fungování logistických nebo i telematických postupů soudu nebo zavedení ad hoc postupů případ od případu v mezích platných vnitrostátních procesních předpisů.

72. Dále, aby se zajistilo, že důvěrné informace zpřístupněné externím poradcům stran v rámci důvěrného okruhu jsou chráněny v průběhu celého řízení, mohou vnitrostátní soudy požádat strany, aby předložily jak důvěrnou, tak nedůvěrnou verzi svých spisů účastníků řízení (v druhém případě například zahrnující pouze kvantitativní údaje v souhrnné nebo anonymizované podobě),⁵³ aby byly důvěrné informace uvedeny pouze v důvěrné příloze nebo aby byla přijata jiná opatření na ochranu důvěrné povahy informací.

C. Odstranění

73. Při rozhodování o vhodném opatření pro zpřístupnění informací mohou vnitrostátní soudy zvažovat také, že straně, která zpřístupňuje informace, nařídí, aby dokumenty upravila a odstranila důvěrné informace. Tento postup je znám jako odstranění.
74. Odstranění může zahrnovat nahrazení každé důvěrné informace anonymizovanými údaji nebo souhrnnými údaji, nahrazení zrušených odstavců informativními nebo smysluplnými nedůvěrnými souhrny, nebo dokonce úplné „začernění“ částí dokumentů obsahujících důvěrné informace.
75. Strany, které zpřístupňují informace, mohou být požádány, aby omezily odstranění na ta, která jsou nezbytně nutná pro ochranu zájmů vlastníků informací. Omezená odstranění některých důvěrných informací mohou být dostatečná pro ochranu všech důvěrných informací v jednom nebo několika dokumentech. Například odstranění jmen zákazníků při zachování neodstraněných příslušných množství dodaného výrobku mohou být dostatečná k zachování důvěrnosti.⁵⁴
76. Odstranění příslušných informací, aniž by se informace nahrazovala nedůvěrným textem, nemusí dosáhnout správné rovnováhy mezi právem zpřístupňující strany na ochranu důvěrných informací a právem strany, která žádá o přístup k důkazům na odůvodnění svého nároku nebo obhajoby. Nadměrná odstranění uplatněná na celé strany nebo oddíly dokumentů nebo celé přílohy rovněž nemusí být pro účely řízení přijatelná.

C.1 Odstranění jako účinný prostředek ochrany důvěrnosti

77. Odstranění mohou představovat účinné opatření na ochranu důvěrných informací pro kategorie dokumentů, pokud zpřístupněné dokumenty a informace přes nahrazení důvěrných informací nedůvěrným textem zůstávají smysluplné a vhodné pro výkon práv strany, která o zpřístupnění žádá.
78. Využívání odstranění tak může být zvláště účinné v případech, kdy se důvěrné informace týkají údajů o trhu nebo číselných údajů (např. obrát, zisk, podíly na trhu atd.), které mohou být nahrazeny reprezentativními rozpětími, nebo pokud lze kvalitativní údaje smysluplně shrnout.
79. Odstranění mohou být rovněž účinným opatřením na ochranu důvěrných informací, pokud je objem důvěrných informací, jichž se zpřístupnění týká, omezen. Velmi vysoký počet dokumentů, ve kterých je třeba provést odstranění, může v závislosti na okolnostech případu naznačovat, že by byla vhodnější jiná opatření k zpřístupnění, a to s ohledem na čas, náklady a zdroje potřebné k přípravě nedůvěrných verzí.

⁵³ Nedůvěrné verze spisů účastníků řízení musí ostatním stranám umožnit porozumět uváděným argumentům a důkazům, aby mohly případ projednat se svými právními zástupci a aby jim vydaly odpovídající pokyny.

⁵⁴ Dostupnost informací o dodaných objemech může být zásadní pro vyčíslení škody utrpěné na nižší úrovni dodavatelského řetězce (tj. nepřímými zákazníky).

80. Odstranění důvěrných informací třetí strany může být účinné rovněž v případech, kdy držitel informací může mít k dispozici informace od třetích stran, které nemusí být důvěrné ve vztahu k němu, ale mohou být důvěrné vůči žádající straně.⁵⁵ Mohlo by tomu tak být například tehdy, když žádající strana, která získá přístup k informacím, a třetí strana jsou konkurenty. V takových případech může být zpřístupňující strana povinna získat souhlas třetích stran se zpřístupněním důvěrných informací nebo jinak získat jejich souhlas s návrhem odstranění.⁵⁶ Vnitrostátní soudy však mohou shledat, že odstranění jsou méně účinná v těch případech, kdy žádost zahrnuje velký počet dokumentů třetích stran, protože proces spolupráce s třetími stranami v tomto ohledu může zvýšit složitost úkolu.

C.2 Odstraňování důvěrných informací

81. V závislosti na různých procesních pravidlech mohou být vnitrostátní soudy více či méně aktivně zapojeny do procesu odstranění. Vnitrostátní soudy mohou kontrolovat proces odstranění, dohlížet nad ním a být kontaktním orgánem stran a třetích stran. Strany mohou být případně primárně odpovědné za zajištění nedůvěrných verzí a/nebo za získání souhlasu třetích stran s návrhy odstranění.
82. V každém případě, pokud jde o řízení procesu přípravy nedůvěrných verzí, pro vnitrostátní soudy by mohlo být užitečné vydat obecné pokyny pro strany a/nebo specifické pokyny pro řízení, jež u daného soudu probíhá, pokud možno podle vnitrostátních procesních pravidel. Takové pokyny mohou být cenné při stanovení postupu, o kterém soudy mohou předpokládat, že se jím strany budou řídit, pokud se jedná o odstranění důvěrných informací, a pro jasné vymezení příslušných povinností.
83. Za účelem efektivního vyřizování žádostí o odstranění mohou vnitrostátní soudy požádat strany, aby:
- i) označily všechny důvěrné informace v původních důvěrných dokumentech hranatými závorkami a zvýraznily tak, aby zůstaly čitelné před přijetím rozhodnutí o tom, co by mělo být odstraněno;
 - ii) vypracovaly seznam všech informací navržených k odstranění (každé slovo, údaj, odstavec a/nebo oddíl, jenž má být odstraněn);
 - iii) pro každé navržené odstranění předložily důvody, proč by se s informací mělo zacházet jako s důvěrnou;
 - iv) nahradily odstraněné informace nikoli jednoduchými označeními, jako je „obchodní tajemství“, „důvěrné“ nebo „důvěrné informace“, ale informativním a smysluplným nedůvěrným shrnutím odstraněných informací.⁵⁷ Při odstraňování kvantitativních údajů (např. tržby, obrát, zisky, údaje o podílech na trhu, ceny atd.) lze použít smysluplné rozpětí nebo souhrnné číselné údaje. Například u údajů o prodeji a/nebo obrátu nemusí být rozpětí širší než 20 % přesného údaje smysluplné; podobně pokud jde o podíly na trhu, nemusí být rozpětí větší širší 5 % rovněž smysluplné v závislosti na okolnostech věci projednávané u soudu;

⁵⁵ K tomu může dojít, protože dokumenty třetích stran neobsahují důvěrné informace vůči držiteli informací nebo protože držitel informací již měl přístup k nedůvěrnému znění dokumentů, ve kterém byly informace považované za důvěrné ve vztahu k držiteli informací dříve odstraněny.

⁵⁶ Je tomu tak proto, že skutečnost, že držitel informací například souhlasí s podmínkami důvěrného okruhu, neznamená, že by to bylo přijatelné pro třetí strany. Viz stanovisko Komise ve věci Sainsbury's Supermarkets Ltd v. MasterCard Incorporated a další uvedené výše, bod 23.

⁵⁷ Viz například čl. 103 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu.

- v) předložily nedůvěrné verze příslušných dokumentů, které odrážejí strukturu a formát důvěrných verzí. Zejména informace uvedené v původním dokumentu, jako jsou názvy nebo nadpisy, čísla stran a seznamy odstavců, zůstanou beze změny, takže osoba, která dokument čte, je schopna porozumět rozsahu a dopadu odstranění na schopnost porozumět informacím, když jsou zpřístupněny;
 - vi) zajistily, aby předložené nedůvěrné verze byly technicky spolehlivé a aby odstraněné informace nemohly být žádným způsobem získány, včetně použití forenzních nástrojů.
84. Po předložení žádostí o odstranění bude na vnitrostátním soudu, aby rozhodl, zda jsou navrhovaná odstranění přijatelná. V případě sporu by měl mít soud možnost před rozhodnutím vyslechnout dotčené strany a třetí strany.
85. Po odstranění mohou být nedůvěrné verze původních dokumentů použity v celém občanskoprávním řízení a nelze vyžadovat žádnou další ochranu.

D. Jmenování odborníků

86. V některých jurisdikcích mohou vnitrostátní soudy též rozhodnout o jmenování třetí osoby, která má odborné znalosti v určité oblasti (např. účetnictví, finance, právo hospodářské soutěže, audit atd.), aby posoudila důvěrné informace, kterých se týká žádost o zpřístupnění. Úloha tohoto odborníka jmenovaného soudem se liší od odborníků jmenovaných stranami, kteří se v některých jurisdikcích často používají na podporu nároku nebo obhajoby strany.
87. Pokud to umožňují vnitrostátní procesní pravidla, může být úkolem odborníka například vypracovat smysluplné nedůvěrné shrnutí informací, které mají být žádající straně zpřístupněny. Alternativně a v závislosti na platných vnitrostátních procesních pravidlech může být odborník požádán, aby vypracoval důvěrnou zprávu, kterou lze zpřístupnit pouze externímu právnímu poradci žádající strany, a nedůvěrnou verzi zprávy pro žádající stranu.

D.1 Jmenování odborníků jako účinný prostředek ochrany důvěrnosti

88. Jmenování odborníků se může prokázat jako účinné opatření v případě, že informace, které mají být zpřístupněny, jsou obchodně velmi citlivé a kvantitativní nebo odborné povahy (např. informace obsažené v obchodních nebo účetních knihách, údaje o klientech, výrobní postupy atd.). V takových případech mohou odborníci shrnout a/nebo agregovat důvěrné informace s cílem zpřístupnit je straně, která o zpřístupnění žádá.
89. Využití odborníků může být zadruhé efektivní i tehdy, pokud jedna ze stran požaduje další přístup k důvěrným dokumentům obsahujícím podkladové údaje. K tomu může dojít například u nároků na náhradu škody, kdy je nezbytné mít přístup k podkladovým údajům za účelem odhadu přeneseného podílu navýšení ceny (např. prodejní ceny, objem prodeje, slevy, interní dokumenty uvádějící cenové strategie atd.).
90. Zatřetí v případech, kdy se velmi vysoký počet dokumentů, které mají být zpřístupněny, týká důvěrných informací třetí strany, mohou soudy mít za to, že je efektivnější jmenovat odborníka, aby posoudil informace a vyjádřil své stanovisko

k jejich důvěrné povaze, nežli se zapojit do diskusí se stranami o rozsahu odstranění nebo zřídit důvěrný okruh.

D.2 Pověření odborníků

91. Bude úlohou vnitrostátního soudu, aby jmenoval odborníky a pověřil je. V závislosti na různých procesních pravidlech mohou mít vnitrostátní soudy možnost jmenovat třetí osoby jako nezávislé odborníky ze seznamu „soudem schválených“ odborníků, ze seznamu odborníků navržených stranami atd. Podle vnitrostátních procesních pravidel musí vnitrostátní soud při jmenování odborníka rovněž zvážit nebo rozhodnout, kdo ponese náklady na odborníka.
92. Jakmile je odborník vybrán, vnitrostátní soudy jej mohou požádat, aby předložil písemné závazky týkající se důvěrného zacházení se všemi informacemi, k nimž bude mít přístup.
93. Stejně jako v případě členů důvěrného okruhu může být od odborníků požadováno, aby souhlasili, že nezpřístupní důvěrné informace žádným jiným osobám než osobám uvedeným na seznamu soudu, nebo bez výslovného souhlasu soudu, aby využívali důvěrné informace pouze pro účely občanskoprávního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o zpřístupnění informací, aby zajistili náležitou úschovu informací, aby přijali veškerá opatření nezbytná za daných okolností k tomu, aby zabránili neoprávněnému přístupu a vrátili nebo zničili veškeré kopie dokumentů, které obsahují důvěrné informace atd.
94. Od odborníků je možné rovněž požadovat, aby hlásili veškeré střety zájmů, které jim mohou bránit v provádění jejich úkolu.
95. Kromě toho může soud dát odborníkovi pokyn, jaký druh zprávy má vypracovat (např. shrnutí, zpráva obsahující agregovaná data atd.) a zda má vypracovat důvěrnou i nedůvěrnou verzi zprávy.
96. Kdykoli je vypracována důvěrná verze zprávy odborníka, může být obecně sdílena pouze s externími právními zástupci stran, přičemž strany mohou obdržet přístup pouze k nedůvěrné verzi zprávy. Pokud vnitrostátní soud omezuje přístup k důvěrné verzi zprávy připravené odborníkem pouze na externího právního zástupce strany, bude externí právní zástupce strany vyzván, aby důvěrné informace, které jsou v ní obsaženy, nesdílel se svým klientem. Pokud jsou podle vnitrostátních procesních pravidel strany rovněž oprávněny jmenovat své vlastní odborníky, může to být v zadání úkolu nezávislého odborníka zohledněno, přičemž se zajistí rovněž přístup odborníků stran k důkazům.
97. Pokud by podle vnitrostátních pravidel měly strany přístup k důvěrné verzi zprávy odborníka, v takové situaci by se rovněž uplatnila veškerá ochranná opatření zdůrazněná výše, která se týkají přístupu klienta k důvěrným informacím zpřístupněným v důvěrném okruhu (viz body 54–57).

IV. Ochrana důvěrných informací během řízení a po jeho skončení

98. Vnitrostátní soudy mohou rovněž zvážit, jakým způsobem budou důvěrné informace použity a uvedeny, například ve spisech účastníků řízení a/nebo během slyšení.
99. Pokud by například zástupci stran používali informace, ke kterým měli přístup v důvěrném okruhu nebo které byly součástí důvěrné zprávy odborníka, mohou je vnitrostátní soudy požádat, aby na takové informace odkazovali pouze v důvěrných

přílohách předložených spolu s hlavními spisy účastníků řízení. Pokud zástupci stran chtějí na tyto informace odkazovat během soudního jednání nebo při slyšení odborníka k těmto důkazům, mohou vnitrostátní soudy uspořádat neveřejná (tj. uzavřená) jednání, pokud možno podle platných občanskoprávních procesních pravidel.

100. Potřeba chránit důvěrné informace může vzniknout také později, například v době přijetí, oznámení nebo zveřejnění rozhodnutí, v případě žádostí o přístup k záznamům soudu nebo v průběhu odvolání. I důvěrné zprávy odborníka mohou být součástí spisu soudu. V takových případech může být potřebné, aby vnitrostátní soudy přijaly opatření na ochranu těchto informací, jakmile je občanskoprávní řízení uzavřeno, nebo pokud to není z procedurálního hlediska možné, aby odborníci vypracovávali pouze nedůvěrnou verzi svých zpráv.

A. Neveřejná jednání

101. Podle zásady otevřeného soudnictví jsou občanskoprávní řízení obecně svou povahou veřejně přístupná⁵⁸ a vnitrostátní soudy mohou zvažovat zájem na ochraně důvěrných informací oproti potřebě omezit zasahování do zásady otevřeného soudnictví.
102. Vnitrostátní soudy mohou rozhodnout o vyloučení odkazů na důvěrné informace na veřejných slyšeních nebo o konání neveřejných jednání pouze u těch částí slyšení, v nichž by mohly být projednávány důvěrné informace. V tomto případě by se vnitrostátní soudy musely rozhodnout, komu by byla povolena účast na uzavřeném zasedání. Toto rozhodnutí může záviset na tom, jak a komu byly důvěrné informace zpřístupněny (např. externím poradcům stran, odborníkovi, zástupcům společností stran atd.).
103. Neveřejná jednání mohou být efektivním prostředkem pro křížové posouzení důvěrných důkazů zpřístupněných prostřednictvím důvěrného okruhu nebo pro vyslechnutí odborníků v souvislosti s důvěrnými důkazy, které jsou obsaženy v jejich zprávách.
104. Během neveřejných částí jednání by se směli zúčastnit pouze externí a/nebo interní zástupci společnosti, kterým byl poskytnut přístup k důvěrným dokumentům v rámci důvěrného okruhu, a (případně) taktéž odborník, který měl k těmto informacím přístup.

B. Zveřejnění

105. Vnitrostátní soudy mohou být nuceny zajistit, aby veškerá rozhodnutí nebo rozsudky, které budou zveřejněny, neobsahovaly důvěrné informace.
106. S cílem ochránit důvěrné informace stran nebo třetích stran mohou vnitrostátní soudy při vynesení rozsudku a nařízení jeho zveřejnění zvážit anonymizování veškerých informací, které by mohly identifikovat zdroj informací, nebo odstranit části rozsudku týkající se důvěrných informací z veřejně dostupné verze rozhodnutí.⁵⁹
107. Kromě zveřejnění může soud rovněž zvážit, jak chránit důvěrné informace ve znění rozhodnutí, které má být oznámeno stranám, aniž je dotčeno právo účastníků řízení podat opravný prostředek.

⁵⁸ Viz článek 6 Evropské úmluvy o lidských právech a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie citované výše. Výjimky z této zásady se mohou v některých členských státech vztahovat na zachování veřejného pořádku, ochranu základních práv nebo jiné zastřešující cíle.

⁵⁹ Viz rovněž čl. 9 odst. 2 písm. c) směrnice o obchodním tajemství.

C. Přístup k záznamům soudu

108. Vnitrostátní soudy mohou rovněž potřebovat chránit důvěrné informace, pokud jde o žádosti o přístup k záznamům soudu (buď pouze k rozsudku, nebo k celému spisu), pokud možno podle vnitrostátních procesních pravidel.
109. Vnitrostátní soudy se mohou rozhodnout omezit přístup buď pro část soudního spisu (např. s cílem odepřít přístup k dokumentům, které jsou zpřístupněny v rámci důvěrného okruhu, zprávám odborníka, zápisům ze slyšení, důvěrné verzi spisů účastníků řízení atd.), nebo pro celý spis. Vnitrostátní soudy mohou mít zejména potřebu nařídit zařazení nedůvěrné verze zápisu ze slyšení do záznamů soudního spisu, nebo rozhodnout, že některé informace budou v průběhu slyšení uvedeny, aniž by se četly do záznamu.
110. Je možné, že při rozhodování o tom, zda částečně či zcela omezit přístup, budou soudy muset posuzovat, kdo přístup k soudnímu spisu požaduje. Soudy mohou například muset zohlednit skutečnost, že osoby žádající o přístup mohou působit na stejném trhu nebo ve stejné činnosti jako strany účastníci se občanskoprávního řízení (například konkurenti stran, obchodní partneři atd.) a mohou mít zvláštní zájem na získání přístupu k soudnímu spisu po uzavření řízení.
111. V závislosti na platných vnitrostátních procesních pravidlech, pokud je množství důvěrných informací velké a v průběhu řízení byla nařízena opatření, jako jsou například důvěrné okruhy, může soud považovat za efektivnější znepřístupnění celého soudního spisu po určitou dobu, než se věnovat přezkumu soudního spisu za účelem vyloučení dokumentů nebo kategorií dokumentů, které by byly či nebyly přístupné po vynesení rozsudku.